

Prima instanță (judecătoria Centru mun. Chișinău) D. Șușchevici
Instanța de apel (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna
Instanța de recurs (Curtea de Supremă de Justiție) T. Chișca-Doneva, M. Ghervas, D. Mardari

Dosar nr.2rh-212/16

ÎNCHEIERE

mun. Chișinău

05 octombrie 2016

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând cererea de revizuire declarată de către Sindrevici Victor împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2015,

adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Sindrevici Victor împotriva Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul” privind încasarea plăților salariale și a prejudiciului moral,

a c o n s t a t a t:

La 24 aprilie 2012, Sindrevici Victor s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul” în care a solicitat încasarea salariului în mărime de 18071 lei, penalitatea în mărime de 7753 lei pentru întârzierea achitării salariului, diferența dintre salariul de pînă la transfer la Întreprinderea de Stat Stațiunea Tehnologică Experimentală „Codrul” și salariul pe care îl avea în Întreprinderea de Stat Stațiunea Tehnologică Experimentală „Codrul” în mărime de 41000 lei și încasarea prejudiciul moral în mărime de 18000 lei.

În motivarea pretențiilor formulate a reiterat că, activează în funcție de șef secție hidroameliorații la Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul” din 01 decembrie 2008.

La 01 august 2011 Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul” a reținut achitarea salariului pentru 18 luni.

Ulterior prin hotărârea judecătoriai Centru mun. Chișinău din 12 octombrie 2011, s-a dispus încasarea salariu pentru 18 luni, plata adițională pentru întârzierea achitării salariului, repararea pierderilor și prejudiciului moral.

Susține, că Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul” la fel a amînat achitarea salariului pentru 9 luni în mărime de 18071 lei pentru perioada începînd cu luna august 2011 pînă în aprilie 2012 inclusiv.

În legătură cu lichidarea ICȘ „Pomicultură” a fost transferat la STE Codrul” în aceeași funcție. Acordul de transfer la lucru la STE „Codrul” a fost cu condiția că

salariul va fi nu mai mic de cel anterior.

La încheierea contractului individual de muncă cu STE „Codrul” a cerut fie incluse informații cu privire la condițiile de retribuire a muncii, mărimea salariului de funcție și sporului, însă angajatorul a refuzat pe motiv că nu pot fi incluse în contract, deoarece încă nu este stabilit un stat de funcții, nu este determinat fondul de salarizare deoarece este finisată reorganizarea, și lucrătorilor li se vor achita avansuri. A primit avansuri până în august 2010, iar apoi și achitarea acestora a încetat.

Mai susține că a aflat despre faptul că salariu său este de 2574 lei, adică cu 1288 lei mai puțin decât cel primit anterior, în cadrul dezbaterilor judiciare.

Conform condițiilor sale STE „Codrul” trebuia să stabilească un salariu nu mai mic de 3862 lei, iar de fapt a fost stabilit un salariu cu 1288 lei mai puțin.

Respectiv pentru perioada de lucru din luna decembrie 2008 până în martie 2012 i s-a reținut $1288 \text{ lei} \times 40 \text{ de luni} = 51520 \text{ lei}$.

Luând în considerație reținerile (fond social, medical, impozitele) nu i s-a achitat suma de $51520 \text{ lei} - 11385 \text{ lei} = 40135 \text{ lei}$.

În final prin cerere de modificarea pretențiilor privind încasarea restanței la salariu, a solicitat încasarea restanței salariale în mărime de 19089 lei, încasarea restanței salariale în mărime de 144272,61 lei, compensația pentru concediul nefolosit reieșind din diferența salariului de funcție a șefului secției hidroameliorații în mărime de 13211,62 lei și compensația în legătură cu eliberarea din funcție pe motivul reducerii statelor de personal 6999,44 lei, penalitatea pentru reținerea salariului din salariul de funcție a inginerului hidroameliorator în mărime de 26397 lei și 185155 lei reieșind din diferența salariului de funcție a șefului secției hidroameliorații, încasarea prejudiciului moral în mărime de 18000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 17 septembrie 2014 s-a admis parțial acțiunea înaintată de Sindrevici Victor.

S-a încasat din contul Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul” în beneficiul lui Sindrevici Victor restanța la salariu în mărime de 19089 lei.

S-a încasat din contul Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul” în beneficiul lui Sindrevici Victor prejudiciu moral în mărime de 3000 lei.

S-a încasat din contul Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul” în beneficiul lui Sindrevici Victor cheltuieli de judecată în mărime de 248 lei.

S-a încasat din contul Întreprinderii de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 662,67 lei.

În rest acțiunea lui Sindrevici Victor s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2015 fost respinse apelurile declarate de Sindrevici Victor și Întreprinderea de Stat „Stațiunea Tehnologică-Experimentală Codrul” și a fost menținută hotărârea judecătorească Centru mun. Chișinău din 17 septembrie 2014.

La 27 mai 2015, Sindrevici Victor a declarat recurs împotriva hotărârilor judecătorești, cerînd casarea parțială a acestora și emiterea unei noi decizii de admitere integrală a pretențiilor înaintate.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2015, s-a declarat

inadmisibil recursul declarat de Sindrevici Victor.

La 29 decembrie 2015 Sindrevici Victor a depus cerere de revizuire împotriva hotărîrii judecătorei Centru mun. Chişinău din 17 septembrie 2014, solicitînd casarea acesteia şi emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă acţiunea înaintată de către revizuent.

Cererea de revizuire a fost depusă la Curtea de Apel Chişinău.

La 21 ianuarie 2016 Curtea de Apel Chişinău a remis cererea de revizuire după competenţă judecătorei Centru mun. Chişinău.

Prin încheierea judecătorei Centru mun. Chişinău din 07 iunie 2016 cererea de revizuire depusă de Sindrevici Victor, s-a strămutat spre examinare la Curtea de Apel Chişinău.

Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 16 august 2016 s-a primit spre examinarea cererea de revizuire depusă de Sindrevici Victor şi sa stabilit examinarea cererii pentru 14 septembrie 2016.

În cadrul şedinţei de judecată din 14 septembrie 2016, instanţa a constatat că examinarea cererii de revizuire nu ţine de competenţa sa, a ridicat de la examinare cauza şi a expediat-o la Curtea Supremă de Justiţie.

La 19 septembrie 2016 cererea de revizuire depusă de Sindrevici Victor a fost înregistrată la Curtea Supremă de Justiţie.

Revizuentul susţine că, instanţa de recurs a emis o soluţie greşită deoarece circumstanţele de fapt nu au fost examinate şi elucidate pe deplin la judecarea cauzei în fond.

În motivarea cererii a indicat că la momentul judecării cauzei în fond partea adversă a prezentat probe false, iar acest fapt îl confirmă prin probele anexate la cererea de revizuire.

La momentul judecării cauzei în fond a atenţionat instanţa că probele sunt false, însă s-au luat careva măsuri motivînd lipsa certificatului de la Institutul de Pomicultură.

Precizează că în cadrul Institutului de Pomicultură a activat în calitate de inginer, iar din anul 2008 a fost numit în funcţie de şef al secţiei hidroameliorare, instalaţii şi energetică.

Susţine că certificatul prezentat anterior este fals, la materialele sunt prezentate actele care atestă transferarea salariului pe numele său, fiind inclus în statele de personal al institutului.

Consideră revizuentul că, a prezentat suficiente probe în admiterea cererii de revizuire. Redeschiderea procesului este necesară deoarece aceasta îi poate acorda posibilitatea examinării corecte a cauzei.

În drept revizuentul îşi întemeiază cererea de revizuire în baza prevederilor art.449 alin.1 lit.c) din Codul de procedură civilă, însă de fapt indică la circumstanţe şi fapte esenţiale ale pricinii care nu au fost şi nu au putut fi cunoscute revizuentului, care reprezintă temeuri de revizuire prevăzute de art.449 alin.1 lit. b) Codul de procedură civil, astfel instanţa se va expune asupra cererii de revizuire prin prisma prevederile art.449 alin. lit. b) din Codul de procedură civilă.

Potrivit prevederilor art.448 alin.(4) Codul de procedură civilă instanţa competentă să examineze cererea de revizuire împotriva deciziilor curţilor de apel în privinţa cărora Curtea Supremă de Justiţie s-a pronunţat printr-o decizie asupra inadmisibilităţii se examinează de Curtea Supremă de Justiţie.

Prin urmare, dat fiind faptul că hotărîrea judecătorei Centru mun. Chişinău

din 17 septembrie 2014 a fost supusă căilor de atac, examinarea cererii de revizuire ține de competența Curții Supreme de Justiție.

Referitor la termenul de depunere a cererii de revizuire, instanța constată că potrivit art. 450 alin.1 lit.b) din Codul de procedură civilă cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale pricinii care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei – în cazul prevăzut la art.449 alin.1 lit.b).

Curtea Supremă de Justiție a adoptat încheierea de inadmisibilitate a recursului lui Sindrevici Victor la 16 septembrie 2015.

Revizuentul a depus cererea de revizuire, la 29 decembrie 2015, respectiv a fost depusă în termenul prevăzut de lege.

Potrivit prevederilor art.451 alin.1) Codul de procedură civilă cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art.447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 453 alin.1) lit. a) Codul de procedură civilă după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Examinând motivele invocate de revizuent Colegiul ajunge la concluzia că cererea de revizuire depusă urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

Potrivit prevederilor art.449 alin1 lit.b) Codul de procedură civilă revizuirea se declară în cazurile în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Este de menționat că, pentru a invoca prevederile art. 449 Codul de procedură civilă, este important ca circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire trebuie să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice sau fapte necunoscute anterior pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sînt determinate pentru judecarea justă a cauzei.

Revizuentul în argumentarea cererii nu indică careva circumstanțe sau probe care a-r putea fi raportate la temeiurile stabilite de norma procedurală.

Colegiul constată cu certitudine că toate faptele invocate de revizuent ca circumstanțe pe care nu le-a cunoscut, dar care sunt determinante pentru revizuirea soluției, erau și/sau puteau fi cunoscute la momentul examinării și adoptării deciziei revizuirea căreia se solicită, având în vedere că acestea sunt de fapt un șir de norme legale interpretate de către revizuent în contextul circumstanțelor de fapt din litigiu.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele cererii de revizuire nu pot fi raportate la temeiurile stabilite în art. 449 Codul de procedură civilă.

Astfel, Colegiul constată că revizuentul nu a prezentat alte înscrisuri care să corespundă caracteristicilor cerute de norma de drept indicată și nici nu a invocat în cererea de revizuire nici un temei de drept prin prisma art. 449 Codul de procedură civilă ce ar justifica retractarea unei hotărâri judecătorești rămase irevocabile.

Pornind de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere printre altele, că atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în

discuție (cazul Brumărescu contra României).

Desființarea hotărârii irevocabile ca urmare a admiterii revizuirii prin îndepărtarea condiției evocării fondului conduce la probleme majore din perspectiva securității raporturilor juridice conform jurisprudenței clare, constante și extrem de voluminoase a CtEDO.

În speță, afirmațiile revizuentului țin de dezacordul acestuia cu soluția instanței de recurs prin prisma interpretării cadrului legal ce reglementează raporturile litigioase. Mai mult ca atât, invocarea repetată a cadrului legal, analizat și interpretat de revizuent prin interpunerea cu circumstanțele speței, reprezintă în sine o cerere de recurs dar nicidecum o cerere de revizuire întemeiată.

Pentru temeiurile revizuirii *este esențial ca revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și că nu a avut posibilitatea de a le cunoaște*, în caz contrar ele nu pot servi ca temei de revizuire. Mai mult, revizuentul trebuie să demonstreze că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Se impune respectarea principiul res judicata. Soluția definitivă a unei instanțe judecătorești nu poate fi repusă în discuție ulterior, procesul soluționat definitiv nu mai poate fi redeschis pentru a se proceda la o nouă examinare a cauzei (CtEDO, Brumărescu c. României, 1999, para. 61, Roșca c. Moldovei, 2005, para. 24).

Acest principiu instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză.

Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare.

Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat, și simpla eventualitate de existență a două opinii asupra subiectului nu constituie un temei pentru reexaminare. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii (a se vedea Roșca, citat supra, para. 25).

Revizuirea se justifică de regulă, prin aceea că, involuntar instanța a săvârșit o eroare în legătură cu starea de fapt stabilită în hotărârea atacată fie în raport cu materialul existent la data pronunțării, fie în raport cu noile împrejurări, apărute ulterior după pronunțarea hotărârii.

Astfel, alegațiile invocate de către revizuent precum că la examinarea cauzei în fond de către partea adversă au fost prezentate probe false, colegiul le consideră neîntemeiate.

Or, după pronunțarea hotărârii nu au fost descoperite înscrisuri doveditoare, reținute de partea adversă ori nu au putut fi înfățișate dintr-o împrejurare mai presus de voința părților și nu atestă fapte și circumstanțe noi care nu putea fi cunoscute la etapa examinării fondului litigiului.

În speță nu sunt îndeplinite expres prevederile art. 449 lit. b) Codul de procedură civilă, pentru admiterea revizuirii.

Prin urmare, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de admisibilitate, incluzând și motivele pe care se întemeiază, cererea de revizuire dedusă judecării este inadmisibilă în raport cu condițiile textului.

Sub acest aspect, se va menționa și faptul că, admiterea cererii de revizuire în

împrejurările reținute va constitui incontestabil o încălcare a principiului securității raporturilor juridice (Popov (2) contra Moldovei, E. Duca contra Moldovei ș.a), prin urmare aceasta urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

CtEDO în cauza Verein gegen Tierfabriken Schweiz (VGT) c. Elveției din 30 iunie 2009 menționează că redeschiderea unei proceduri la nivel național nu este un scop în sine, aceasta nu este decât un mijloc susceptibil de a fi aplicat în vederea executării corecte și integrale a hotărârilor Curții.

Cu toate acestea, ea ar trebui să permită, de asemenea, autorităților statului pârât să se conformeze concluziilor și spiritului hotărârii Curții ce urmează a fi executată, cu respectarea garanțiilor procedurale ale Convenției. În lumina importanței pe care o reprezintă executarea hotărârilor sale în sistemul Convenției și a justului echilibru ce urmează a fi respectat între interesul general și interesele individului în cauză.

Analizând argumentele invocate de către revizuent în raport cu prevederile art. 449 Codul de procedură civilă, instanța reține că, argumentele invocat de revizuent nu poate servi drept temei de revizuire și nu se încadrează în prevederile normei legale.

Din considerentele menționate mai sus, cererea de revizuire depusă de Sindrevici Victor urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

În conformitate cu prevederile art.270, 453 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de Sindrevici Victor împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 16 septembrie 2015.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

judecători

Svetlana Filincova

Maria Ghervas

Dumitru Mardari